

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
3 грудня 2020 року
№ 257-3(П)/2020

Справа № 3-215/2020(513/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Шерстюк О.П. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) положень частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини першої статті 303 Кодексу на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора: 1) бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений Кодексом строк, – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна, іншою особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування; 2) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зупинення досудового розслідування – потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження; 3) рішення слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником; 4) рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження; 5) рішення прокурора, слідчого, дізнавача про відмову у визнанні потерпілим – особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою; 6) рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора при застосуванні заходів безпеки – особами, до яких можуть бути застосовані заходи безпеки, передбачені законом; 7) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про

проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій – особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним представником чи захисником; 8) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 Кодексу, – підозрюваним, його захисником чи законним представником, потерпілим, його представником чи законним представником; 9¹) рішення прокурора про відмову в задоволенні скарги на недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування – особою, якій відмовлено у задоволенні скарги, її представником, законним представником чи захисником; 10) повідомлення слідчого, дізнавача, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом – підозрюваним, його захисником чи законним представником; 11) відмова слідчого, дізнавача, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, – стороною захисту, іншою особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, її представником.

Частиною другою статті 303 Кодексу визначено, що скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314, 315, 316 Кодексу.

Автор клопотання стверджує, що „закріпивши у частині першій статті 303 КПК України вичерпний перелік рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача чи прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та встановивши у частині другій заборону оскарження інших рішень, дій чи бездіяльності, законодавець звузив множину рішень, дій чи

бездіяльності, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, звівши нескінченну множину до скінченної“, а тому просить перевірити оспорювані положення Кодексу на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, частині третій статті 124 Конституції України.

До конституційної скарги Шерстюк О.П. долучила копії судових рішень, прийнятих у її справі: ухвали Солом'янського районного суду міста Києва від 15 липня та від 3 вересня 2020 року, Київського апеляційного суду від 28 липня 2020 року, Верховного Суду від 20 серпня 2020 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Шерстюк О.П., стверджуючи про невідповідність Конституції України частин першої, другої статті 303 Кодексу, висловлює незгоду із судовими рішеннями, ухваленими у її справі, та законодавчим регулюванням оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача або прокурора під час досудового розслідування. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, автор клопотання не вказав, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на його думку, зазнало порушення внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу.

Отже, Шерстюк О.П. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**